

۵ کارخانه اتومبیل سازی و ایجاد یک کارخانه ساخت و مونتاژ تراکتور، تأسیس تعدادی کارخانه برای مونتاژ رادیو و تلویزیون، ایجاد و بهره برداری از کارخانجات صنایع شیمیائی برای تهیه انواع، سرمها، آمپولها، شبتهای، عصارهای، پنی سیلین، اسیدها و نظایر آن، بهره برداری از ۲۶ کارخانه صابون سازی و ۱۰ کارخانه تهیه سیمان و ۵ کارخانه شیشه و بلور سازی و دو کارخانه مقوا و یک کارخانه تهیه کاغذ، بهره برداری از ۹۷ کارخانه بافتگی پشم و تهیه پارچه های پشمی، استغالت بکار ۶۰ هزار نفر در این کارگاه ها، کار نمودن ۷۰ هزار نفر در کارگاه های دستی و قالب یافی و بافتگی های کوچک که تعداد آنها بالغ بر ۶۰۰۰ دستگاه در سراسر کشور میباشد، کوشش برای ایجاد صنعت پتروشیمی و تأسیس کارخانه هایی برای تهیه انواع دارو، رنگ، مواد پلاستیکی، پارچه، چرم، لاستیک مصنوعی، کودهای شیمیائی و نظایر آن با استفاده از مواد اولیه آن که نفت خام و گازهای طبیعی میباشد و در کشور فراوان است و همچنین تشکیل کارخانه ذوب آهن ایران که در حقیقت مادر صنایع است و بالاخره بسیاری دیگر کارخانه های سازنده وسائل و لوازم خانگی، مواد غذائی و نظایر آن و فروش تعداد زیادی سهام این کارخانجات از جمله اقداماتی است که در راه اصل سوم انقلاب برای احیاء صنایع و پیشرفت های صنعتی ایران انجام گرفته است.

اصل چهارم

سمیم کردن کارگران در منافع کارگاه های تولیدی و صنعتی

سمیم کردن کارگران در منافع کارگاه ها ضمن اینکه در مجامع صنعتی و معافل کارگری سابقه ای طولانی و قدیمی دارد در عین حال پدیده ای نو وجدید است. قبل از انقلاب صنعتی اروپا یعنی

قرن هیجدهم واحدهای صنعتی یا تولیدی بطور محدودی فعالیت داشتند و روابط استاد و شاگردی سنتی برآمور آنان حکمفرما بود ، و هر شاگرد روزی خود را استاد قبری حرفة خویش فرض میکرد و باین امید به کسب تجربه نزد استاد می پرداخت . توزیع درآمد حاصل از کارنیز باضوابطی همراه بود و هیچگاه باعث ایجاد عقده ها و نارضائیهای تند و یا بهره کشی های ناهنجار نیروی انسانی نمی گردید . در عصر انقلاب اروپا و بکار گرفتن نیروی محركه ماشینی و سپس نیروی برق روز بروز واحدهای صنعتی و تولیدی بزرگتر شد و بتدریج که واحدهای صنعتی کوچک جای خود را به کارخانجات صنعتی میداد و صنعت توسعه و رونق میبافت و مصرف تولیدات از حدود محله ، شهر و منطقه خارج میگردید ارتباط کارگر با استاد یا کارفرما کمتر میشد و کم کم کارگر در ردیف یکی از مهمترین نیروهای تولیدی قرار گرفت که می بایست در واحد صنعتی کار کند .

فقدان روابط اجتماعی صحیح بین عامل کار و سرمایه ، ناقص بودن وسائل کار از نظر ایمنی و سودجوئی کارفرمایان واحدهای صنعتی نو پا باعث مشکلات عدیدهای گردید . از یک طرف گروههای زیادی از کارگران بمناسبت نقص عضو در محیط کار ، توان کار خود را از دستداده و از کار اخراج میشدند و گاه بطور دسته جمعی بمقامت می پرداختند و زمانی کارگران خردسال و مادران آنها را که از فرط کار و بیماریهای حرفة ای رنجور و علیل بودند به گروه بالا می پیوستند و تظاهراتی میکردند و یا کارگرانی که بعلل سختی شرایط کار و کمی مزدتوان و نیروی کار نداشتند ناگزیر به بروز نارضائیهای خود میگردیدند .

برای جلوگیری از اجحاف ورفع تظلمی که باین گروه اعمال میشد میباشستی چاره اندیشی کرد و باین مناسبت بودکه متفکران قرن هیجدهم به بحث و گفتگو در زمینه مسائل کار و سرمایه پرداختند و راه حلهاشی ارائه دادند گروهی تقلیل ساعات کار را پیشنهاد کردند و عده‌ای پرداخت مزد عادلانه را که تأمین کننده تیازهای او لیه کارگران باشد پیشنهاد نمودند گروهی تأمین اجتماعی و بیمه نمودن کارگران را در مقابل بیماری-حوادث کار-پیری و از کار افتادگی و برخی دیگر از متفکران آن عصر پیش بینی کردند که اگر گسترش صنایع بهمان کیفیت ادامه یابد و بهره‌کشی از نیروی کار باهمان وضعیت توسعه یابد روزی خواهد رسید که گروه محدودی کلیه سرمایه جامعه را بخود اختصاص خواهد داد و بقیه افراد جامعه تهری دست و استثمار شده این عده می‌شوند.

در سال ۱۸۸۹ کنگره سهیم کردن کارگران در پاریس تشکیل شد و پیشنهاداتی در زمینه سهیم کردن کارگران داد که ماهیت آن پرداخت بخشی از مزد پرمنای پیمان دسته جمعی بود و از آن سال بعد اقدامات مؤثری در این باره در کشورهای مختلف صورت گرفت در کشورهای نظری فرانسه که پیشگام در امر سهیم کردن کارگران بطور اختیاری تا سال ۱۹۰۹ بوده سهیم کردن کارگران بیشتر با اعطای جوائز و پاداشهای نقدی و براساس تولید بیشتر و بهره‌وری بالاتر مورد نظر بوده است، در کشور آمریکا بدنبال بحرانهای کارگری در سال ۱۹۳۹ مجمع ملی صنایع آمریکا پس از مطالعات لازم نتیجه بررسیهای خود را باین شرح پیشنهاد کرد و اظهار داشت که ما معتقدیم که اساس سیستم سهیم کردن کارگران در منافع کارگاهها و سیله و پایه مناسبی برای تحکیم سیستم سرمایه‌داری می‌باشد.

پذیرش اصل سهیم بودن کارگران در سود کارگاهها و تأثیر مستقیم آن در بالا بردن بازدهی کار و در نتیجه سودکارگاه موجب یک سلسله مطالعات در زمینه تعیین حدود و چگونگی تأثیر آن میشود و بطور کلی بررسی تأثیر عوامل کار، مدیریت و سرمایه در ایجاد سود هر واحد صنعتی یا تولیدی میتواند سنتها را بدست بددهد که حدود تأثیر هریک از عوامل مذکور را مشخص میسازد تغییر نسبت هر یک از عوامل ذکر شده مناسب با میزان سرمایه گذاری، تکامل تکنولوژی و اتماسیون و سیستم توزیع، متفاوت است اما در هر حال سهم عامل کار رانفی نمیکند. با این سبب در کشورهای صنعتی عموماً روش سهیم کردن کارگران براساس پیمانهای دسته جمعی با اتخاذ روش‌های برمبنای استحصال، کاهش ضایعات و یا صرفه‌جوئی در هزینه‌ها که بالمال باعث افزایش درآمد کارگاه میگردد پیش بینی میشود.

در ایران انقلاب شاه و ملت که پیشبرد منادی دموکراسی اجتماعی و توزیع عادلانه درآمدها و جامعیت سیاسی و اقتصادی بود نمیتوانست در خصوص مشارکت کارگران از نتایج تولیدی بی‌اعتنای باشد. بدین لحاظ با بهره‌گیری از انگیزه‌های انقلاب اجتماعی ایران بمنظور تأمین حیثیت اجتماعی کارگران و توزیع عادلانه درآمدها و ایجاد محیط دوستانه و صلح‌کار، اصل چهارم انقلاب بعنوان یکی از اصول انقلاب ایران اعلام و به تائید ملی رسید و بعنوان یک قانون لازم الاجرا دردستور کار دولت قرار گرفت و اجرای آن بعضه وزارت کار و امور اجتماعی نهاده شد. از همان زمان پژوهشگران و کارشناسان مأمور اجرائی، در پی ارائه راه حل‌های منطقی در تدوین و تهیه لایحه قانونی این اصل انقلابی برآمدند. مسئله مهم این بود که از تجارب

گذشته کشورهای دیگر در این مورد استفاده شود ، کشورهایی که برای اولین بار اصل مشارکت را پذیرفته و با دست یازی بطرق و روش‌های گوتاگون سعی در اجرای مطلوب آن داشتند . در غالب کشورهای صنعتی که از قرن ۱۹ بعد دراندیشه سهیم کردن کارگران بوده‌اند عموماً سهیم کردن کارگران را بعنوان یک اصل انگیزه‌ای پذیرفته‌اند ، لذا استفاده از تجارب گذشته این کشورها باعث شده‌است سدهای بازدارنده از همان اوan اجرای قانون از میان برداشته شود و بخصوص باروی آوری بمسئله الزامی بودن قانون در صنایع مشمول ، لازم الاجرا بودن اصل مشارکت قبول گردد.

آنچه که در تدوین مقررات منوط باجرای این اصل درخور اهمیت است توجه بایجاد حسن رابطه بین دو عامل اصلی تولید یعنی کار و سرمایه بود چرا که در محیطی عاری از صداقت و اعتماد و دوستی هیچ اصلی پایدار نیست و پیش بینی مذاکرات دسته جمعی در قانون ، اهمیت این اصل را میرساند . مقررات سهیم کردن کارگران در منافع کارگاههای صنعتی و تولیدی برپایه حفظ و حمایت از سرمایه بجهت پیش بینی ایجاد محیطی سالم برای سرمایه گذاریهای بزرگ در راه توسعه و گسترش صنایع و نیز اتخاذ تدابیری درجهت ارتقاء حیثیت و شخصیت کارگر از طریق احساس مؤثر بودن در امر تولید بنیان گرفت و بهمین خاصیت مقررات این قانون برپایه اصول علمی و ضوابط صحیح اقتصاد صنعتی استوار گردید و در نتیجه ایزاری برای تعیین روابط کارگر و کارفرما در مسیر تولید بیشتر و مرغوب‌تر گردید و نیز سیستمی انگیزشی برای شکوفائی و رونق صنعتی و اهرمی قابل اعتماد برای توزیع عادلانه ثروت ایجاد نمود .

بایانیات خدابدال

۱

محمد رضا پهلوی شاه ایران

نظام جمل بیت و هفت سیم قانون اساسی مقرر میداریم

ماده اول - لایحه قانونی سیم کردن کارگران و منافع کارگاههای تولیدی و ضعی

که براساس اصل بیت و ششم قانون اساسی با تصویب ملی استقرار قطعیتی

و منضم بین دستخطات موقع اجرگذارده شود.

ماده دوم - سیمیت دولت مأمور اجرای این قانون میباشد. تاریخ نهم میانجیز و صندوقی

۱۳۴۱

چنین وضع علمی در عمل و در مرحله اجراء ناگزیر از بکار گرفتن روش‌های محاسبات حسابداری صنعتی ، محاسبات مربوط به بهره‌وری کار و مدیریت بخش‌های اقتصادی و فنی و شناخت مسائل مربوط بچگونگی تولید و توزیع و فروش و بالاخره تضمین سود واقعی هر کارگاه مشمول می‌باشد . طی هرسال که از اولین سال اجرای قانون میگذشت تنگناها و سدهای بازدارنده بدقت و سرعت شناسائی میگشت و بلا فاصله راه حل‌های منطقی و قابل اجراء جانشین نکات مبهم میگردید و بهمین ضرورت در آذرماه ۱۳۴۸ (۲۵۲۸) با تصویب لایحه تکمیلی سعی گردید هرگونه تنگناهای احتمالی نیز از پیش‌پای قانون‌گذار برداشته شود و حتی باگذشت ۱۴ سال سعی براین شدکه ضمن همکاری با دانشگاه تهران از نظرات متفکران و اندیشمندان ، متخصصین اقتصادی و علوم اجتماعی و کارشناسان حقوقی در ارتقاء هرچه بیشتر جنبه‌های کیفی قانون استفاده گردد . در این رهگذر تجارب کارگران و سندیکاها و اتحادیه‌های کارگری و کارفرمائي نیز بکارگرفته شد تا موانعی که در حین اجراء در کارگاه احتمالاً ممکن است پیدا شود شناخته گردد و بموقع برای آن اقدام شود .

بمنظور وصول بهدفهای ذکر شده سعی گردید در تدوین مقررات و آئین‌نامه‌ها و روش‌ها اجرائی قانون موارد زیر دقیقاً بررسی و برای مجریان روش‌کار مشخص گردد تا در عمل بامشكلی مواجه نباشد .

حیطه اجرائی قانون در کارگاه‌ها و اعلام صنایع مشمول -

اعمال حسابرسی صنعتی و اطلاع از سود دهی واقعی هر کارگاه ، تعیین روش‌های پرداخت پاداش - چگونگی عقد پیمان دست‌جمعی در سطح صنعت - تعیین مراجع رسیدگی با اختلافات ناشی از اجرای پیمانها - تدوین مقررات مرتبه الزامی بودن اجرای قانون در صنایع مشمول وجود قوانین مترقبی کار و سهیم کردن کارگران در منافع کارگاه‌های صنعتی و تولیدی و در پی آن آمادگی شرایط لازم برای تصحیح و گسترش صنعتی باعث گردید تازمینه‌های لازم باشانطف مساعد برای اجرای قانون فراهم گردد .

در خرداد ۱۳۴۲ (۲۵۲۲) اولین مذاکرات در سطح یکی از صنایع الکترونیک سازندۀ رادیو تلویزیون بین کارگران و کارفرمای مربوطه انجام گرفت و در پی آن کارشناسان سهیم کردن کارگران برای ارشاد صاحبان صنایع و سندیکاهای کارگری به استانها و شهرستانها مراجعت کردند تا با تفسیم روح قانون موجبات اجرای آن را فراهم سازند .

با الهام از فکر بلند رهبر خلاق انقلاب بود که مسئولان اجرائی قانون به تلاش و کوشش خویش در بشمر رساندن هدفهای مربوط باصل چهارم انقلاب ادامه دادند و تا امروز که قریب ۱۴ سال از اجرای قانون میگذرد نتایج ثمربخشی را برای صنعت و نیروی انسانی شاغل در صنایع بدست آوردند . باید اظهار داشت که در سال اول اجرای قانون یعنی سال ۲۵۲۲ متوسط دریافتی یک کارگر بابت حق السهام فقط ۱۸۰۰ ریال بود و آمار بعدی بترتیب تاسال ۲۵۳۲ بشرح جدول شماره ۲ میباشد .

آمار کارگاههای مشمول و کارگان برخوردار از اجرای قانون سهیم کردن

درصد افزایش	متوسط هر تقریب	کل حق السهم	عدد کارگران	تعداد کارگاه	سال
—	۲۳۸۳	۲۰۰۰۰۵۶,۹۰۳	۸۴۷۹۱	۸۷۶	۲۰۲۲—۲۰۲۲ (۱۳۴۲—۱۳۴۰)
۰٪	۲۰۰۰	۲۲۵,۰۰۰,۰۰۰	۹۰۲۲۲	۱۰۷۶	سال ۲۰۲۰ (۱۳۴۰)
۳٪	۳۷۰۰	۳۳۶,۸۹۸,۰۰۰	۱۷۵۴۱	۱۲۶	سال ۲۰۲۱ (۱۳۴۱)
۱۰٪	۵۰۳۸۰	۵۰۳۸۰,۵۰۴,۰۰۰	۱۳۱۲۲	۱۵۲	سال ۲۰۲۷ (۱۳۴۷)
۱۹٪	۶۴۹۰	۷۴۰,۰۰۹۶۰,۰۰۰	۱۰۱۴۳	۱۹۰۹	سال ۲۰۲۸ (۱۳۴۸)
۶۰٪	۵۳۲۴	۸۶۶,۱۳۴,۹۶۰	۱۶۲۸۰	۳۴۴	سال ۲۰۲۹ (۱۳۴۹)
۷۲٪	۷۴۶۷	۱۱۷,۷۲۰	۱۶۹۱۶	۲۹۰	سال ۲۰۳۰ (۱۳۵۰)
۱۰۳٪	۱۰۳۰۷	۱,۰۲۶۳,۱۱۷,۷۲۰	۱۷۷۳۰۹	۳۲۸	سال ۲۰۳۱ (۱۳۵۱)
۱۸۰٪	۳۰۶۰	۳,۰۶۰,۰۳۱,۲۰۰	۱۹۰۳۴۸	۳۹۳	سال ۲۰۳۲ (۱۳۵۲)

جدول شماره ۲

صنایع مشمول طبق نظر شورای سهیم کردن عبارت از : صنایع فلزی، نساجی، شیمیائی، غذائی، صنایع وابسته به کشاورزی، ساختمانی ، شیشه و بلور ، چاپ و صنایع نمونه نظیر تعمیر گاههای ماشین آلات راهسازی ، کشاورزی و انواع خودروها و تهیه شن و ماسه میباشند تصمیمات مربوط به اعلام مشمول و تاریخ اجرای قانون صنعت در ۹۳ جلسه شورای سهیم کردن کارگران اتخاذ گردید و مهمترین تصمیمی که در جلسه مورخه ۱/۸/۲۵۳۳ اتخاذ گردید حذف ضابطه تعداد کارگر در صنایع مشمول بوده است که با این تصمیم حدود ۵۰۰ هزار کارگر در ۴۸ هزار کارگاه از مواهب قانون بهره مند خواهد شد.

اقداماتی که در مورد اجرای این قوانین صورت میگیرد منحصرأ کارگران بخش صنایع را در بر میگیرد و صنایعی چون راهآهن ، شیلات ، دخانیات ، نفت، ذوب آهن ، پتروشیمی ، گازکه در عدد صنایع بنیادی و مادر بوده و انحصاراً وسیله دولت اداره میگردد از مشمول اجرای قانون مستثنی گردیده اند ولی اوامر شاهنشاه آریامهر براین قرار گرفت که درآمد کارگران این گونه صنایع میبايستی از طریق ترمیم دستمزد و پرداخت پادشاهی مناسب در حد درآمد کارگرانی قرار گیرد که از مزایای اصل چهارم انقلاب بهره مند هستند . تعداد این گروه از کارگران بیش از ۱۲۰ هزار نفر میباشد.

تاریخ اجرای هر قانون در صنایع مشمول و نیز رسیدگی با اختلاف ناشی از اجرای پیمانها یا خودداری یکی از طرفین قرارداد در اضاء پیمان دسته جمعی، در صلاحیت شورای سهیم کردن است . اعضای شورای سهیم کردن عبارتند از : وزیر کار و امور اجتماعی یا قائم مقام او – نماینده وزارت دادگستری –

نماينده وزارت دارائي - نماينده وزارت اقتصاد - يكىنفر مطلع در امور اقتصادي و اجتماعى به پيشنهاد وزيرکار و امور اجتماعى و تصويب هيات وزيران ، مدت عضويت اعضای اين شورا دو سال مibashad .

در انعقاد پيمانهای دسته جمعی معمولاً از اين روشها استفاده میشود : پرداخت پاداش به نسبت تولید - پرداخت پاداش به نسبت اضافه تولید - پرداخت پاداش به نسبت تقليل ضایعات و کاهش هزینه ها - پرداخت پاداش به نسبت مصرف مواد اوليه - پرداخت پاداش به نسبت ساعات کار تولیدی و پرداخت پاداش به نسبت درصدی از سود ویژه ، در بعضی موارد از روشهاي ترکيب شده بالا برای سهيم کردن کارگران می توان استفاده نمود .

مراجع رسيدگى باختلافات ناشی از اجرای قانون سهيم کردن همان شورای سهيم کردن است که در اکثر موارد شورا اختیارات قانونی خویش را به شورای کارگاه و هيات حل اختلاف مندرج در قانون کار تفویض کرده است .

شورای سهيم کردن کارگران در آبانماه ۲۵۳۳ (۱۳۵۳) با حذف ضابطه تعداد کارگر مشمول قانون سهيم کردن اعلام نمود که كلیه کارگاههای صنایع نساجی ، صنایع غذائی ، صنایع فلزی ، صنایع برق و الکترونیک ، صنایع چوب و درودگری ، صنایع مربوط به حمل و نقل ، صنایع اشیاء کائوچوئی ، صنایع شیمیائی ، صنایع محصولات مشتق از زغال سنگ و نفت ، صنایع تهیه مقوا و کاغذ و اشیاء کاغذی ، صنایع چاپ ، صنایع شیشه و چینی و محصولات شیشه‌ای و صنایع ساختمانی ، مشمول سهيم کردن کارگران در سود کارگاهها می گرددند . جدول شماره ۳ کارگران بهره‌مند از مزاياي قانون سهيم کردن کارگران را تا سال ۲۵۳۳ نشان ميدهد .

کارگران شهره مند از مزایای قانون سهمی کردن کارگران بر حسب نوع صنایع در این ایام مختلف

(۱) - با نام پیغمبر مسیح، (۲) - تا پایان آن رهای
عاجز است، این کار، در این احمد است.

جدول ۸- تعداد کارگهای نیکه قسم سهیم کودن، گارگان در آنها اجرا شده است بر حسب نوع صنایع در سالهای مختلف

(۱) بست ششم سه ماه، (۲) نا پایان آذر
ماجده و از زندگی ایشان احتمال

جدول شماره ۳

اصول سهیم کردن کارگران - اصولی که قانون سهیم کردن

کارگران پرآن استوار است بدین شرح می‌باشد.

۱- اعطای حق اعلام میزان سهم کارگران به نماینده کارگر یا سندیکا های کارگری از سود خالص تا بیست درصد با عقد پیمان دسته جمعی.

۲- اعطای حق اعلام شرایط و روشهای عقد پیمان دسته جمع. به نماینده با سندیکاء، کارگدان.

۳- اعطای اعلام صورت انجام حسابرسی از دفاتر کارگاه به سلله نماینده های سنبکاء، کارگری، بهاظمه، تجهیز و تعمیر و اقمه

- ۴- اعطای حق نظارت بر اجرای پیمان و در نتیجه روش سهیم کردن طبق مقررات پیمان دسته جمعی و بالاخره ضوابط اجرائی .
- ۵- بهره مندی کارگران از نتایج تولید .
- ۶- توزیع عادلانه درآمدها .
- ۷- تهیه فرآورده های صنعتی ارزانتر و مرغوبتر و بالا بردن بهره وری کار .
- ۸- ایجاد محیط سالم کار .

هریک از عنوانهای بالا خود به تنهائی شامل حقوق وامتیازی است که به طبقه کارگر داده شده است تا با اعمال آن دقیقاً برکلیه مراحل تولید نظارت کند و سهم خویش را از سود کارگاه تشخیص دهد و نیز با بهره گیری از آن واحد صنعتی را مأمنی برای تأمین رفاه و آسایش خویش بداند بدین لحاظ می توان گفت موقعی به هدفهای سهیم کردن کارگران در کارگاههای صنعتی و تولیدی نائل آمده ایم که اصول سهیم کردن کارگران در مسیر عقد پیمان دسته جمعی و اجرای مقررات پیمان رعایت گردد و بطور عادلانه سهم کارگران تشخیص داده شود .

حسابرسی و تعیین سهم کارگران از سود خالص - برای کسانی که با مسائل سهیم کردن کارگران مواجه هستند اولین مسئله این است که سهم کارگران چه مبلغ باید باشد ؟ یا سهم کارگران چند درصد از سود خالص است ؟ این موضوعی است که قبل از هر چیز دیگر باید بآن توجه شود بنابراین اطلاع از میزان سود کارگاه و سود دهی صنعت ، اولین پایه مذاکرات می باشد لذا ترازنامه و حساب و زیان کارگاه باید قبل از هر مدرک دیگری

مورد مطالعه قرار گیرد تا بمحض آن حدود سود دهی کارگاه مشخص گردد و براساس آن سهم کارگران تعیین شود . در تعقیب این روش از سال ۱۳۵۲ (۲۵۳۲) قبل از عقد هر پیمان دسته جمعی ترازنامه و حساب سود و زیان کارگاه مطالعه شده است و در صورت لزوم از دفاتر کارگاه حسابرسی بعمل میآید .

نتایج حسابرسیها بقدرتی چشمگیر و رضایت‌بخش بوده است که کارشناسان سهیم کردن را از چانه زدن و صرف وقت معاف نموده و تسهیلات زیادی در پیشبرد کار و تأمین منافع کارگران فراهم کرده است . ممکن است این سؤال پیش‌آید وقتی کارفرما طبق ماده ۲ قانون سهیم کردن حاضر است پیمان دسته جمعی بر مبنای یکی از روش‌های تعیین شده در قانون منعقد نماید حسابرسی چه ارزشی دارد ؟ در صورتیکه باید پاسخ داد که پیمان دسته جمعی براساس تولید منعقد می‌شود و بازاء هر واحد تولید مبلغی بکارگران پرداخت می‌گردد پس ضرورت دارد که صورت و مخرج کسر مزبور در دسترس باشد .

$$\text{نرخ هر واحد حق السهم کارگران} = \frac{\text{کل مبلغ حق السهم در سال}}{\text{میزان یاتعداد تولید در سال}}$$

اطلاع از دو عامل ذکر شده پایه هرگونه مذاکره‌ای می‌باشد و با توجه باینکه سهیم کردن کارگران براساس مشارکت آنان در سود خالص کارگاه می‌باشد پس باید دانست کارگاه دارای چه سودی است و همچنین طبق دفاتر دارای چه میزان تولید یا مصرف مواد اولیه است تا براساس آن صورت و مخرج کسر تعیین گردد و هر عدد و رقم دیگری که بدون تعیین سود خالص کارگاه در کسر بالا در نظرگرفته شود با سود کارگاه و نسبت سهم کارگران تناسبی ندارد حتی اگر قرار باشد پیمان براساس کاهش ضایعات منعقد شود باز هم اطلاع از میزان ضایعات و تعیین نسبت و نرخ

بایانیات خدابنده

۱

محمد رضا پهلوی شاه ایران

نظر باصل بیت و هفت ستم قانون اساسی مقر میداریم

ماده اول - لایحه اصلاحی قانون انتخابات که براساس اصل بیت و هشت ستم

قانون اساسی با تصویب ملی استقرار قطعیت یافته و نظم مابین دستخط است

موقع اجرا گذارده شود.

ماده دوم - بیت دولت امور اجرای این قانون میباشد. تابع پژوهش هم باه کمتر از چندین میلی

هر واحد ضایع شده ضرورت دارد چه بدون در دست داشتن میزان ضایعات واقعی و سنجش آن با واحد های مشابه نمی‌توان نرخ عادلانه‌ای بدست آورد. لذا اولین شرط شروع مذاکرات دسته‌جمعی اخذ تراز نامه و حساب سود و زیان کارگاه و سایر آمار و اطلاعات لازم می‌باشد پس از سود کارگاه و نیز سنجش میزان ضایعات و تطبیق آن با واحد های مشابه سهم کارگران از سود خالص تعیین و مشخص می‌گردد.

با توجه به موارد مذکور می‌توان اظهار داشت که ره آورد اصل چهارم انقلاب نظارت در مسیر تولید و اعلام نظر در مورد سهمیم کردن کارگران در نتایج حاصل از تولید بود که امروز بخصوص در واحد های بزرگ صنعتی بوسیله سندیکاهای کارگری اعمال می‌گردد و همچنین کسب درآمد منصفانه که آمار و ارقام بخوبی بهره‌وری کارگران را مشخص می‌نماید و بالاخره بالارفتن سطح تولید و تهییه محصولات مرغوبتر که این مقصود نیز در حد چشمگیری حاصل آمده است چه صادرات و فروش کالا های صنعتی در خارج از مرز های ایران خود گواهی بر قابل رقابت بودن فرآورده های صنعتی است و امروزه مشاهده می‌شود که کارفرمایان یا سندیکاهای کارفرمائی و سندیکاهای کارگری در کمال حسن تفاهم برسی یک میز می‌نشینند و روشهای سهمیم کردن را تجزیه و تحلیل نموده و روشی را که متناسب واحد خویش بدانند برای عقد پیمان ارائه می‌کنند.

اصل پنجم

اصلاح قانون انتخابات

براساس اصول منشور انقلاب و بمنظور تعمیم دموکراسی و سپردن کار مردم بمردم تحولات چشمگیری در وضعیت اجتماعی